



ת"פ 32256/08/12 - מדינת ישראל נגד בנימין פיטוסי

בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו

ת"פ 32256-08-12

28 אוקטובר 2015

לפני:

כב' השופט אורן שגב

המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד יבגני רובין

-

הנאשם:

בנימין פיטוסי
ע"י ב"כ: עו"ד משה פרידל

החלטה

עניינה של החלטה זו בקשתו של הנאשם, אשר הודה בישיבת ההקראה בעובדות כתב האישום המיוחסות לו, להפנותו לקבלת תסקיר קצין מבחן במטרה להימנע מהרשעתו.

1. לטענת הנאשם, הוא אדם נורמטיבי בעל משפחה המונה 7 ילדים. רעייתו של הנאשם עולה וותיקה מצרפת.
2. לטענתו, אירע אירוע טראומתי במשפחה, במהלכו בתו ה-3 כמעט וטבעה למוות, דבר שגרם לרעייתו לטראומה ולתפקוד נמוך מבחינה נורמטיבית עד כדי חוסר תפקוד מוחלט, מלווה בתופעות של קוצר נשימה ולחץ בחזה.
3. בנסיבות העניין הנאשם עזב את מקום עבודתו בנק דיסקונט אחרי 19 שנות עבודה, ללא פיצויים. חמיו וחמותו המתגוררים בצרפת ביקשו לשכור עבורם עזרה ולכן הוא העסיק את העובדת הזרה.
4. לימים, המשפחה החלה להתאושש אך שנים רבות חיו על חשבון ההורים. כרגע הנאשם ניצב בפתחה של הזדמנות להכנס כדירקטור בחברה בורסאית בתפקיד שסוף סוף יכניס לו הכנסה ראויה בתחום הנדל"ן. לאור בירור שערך, הרשעה בעבירות נשוא כתב האישום, עשויה להזיק לו.
5. לאור העובדה, שלאחר שנים קשות הוא מנסה להשתקם ולשקם את משפחתו, ולאור העובדה שהפנים את חומרת העבירה, יש מקום לשקול שלא להרשיעו.



6. ב"כ המאשימה התנגד לבקשה וטען, כי אי הרשעה בעבירה פלילית נקבעה בהלכת כתב (ע"פ 2083/96), שם נקבע מבחן דו-שלבי, לפיו נבדק האם ההרשעה עלולה לפגוע באופן ממשי ובלתי סביר ביכולת הנאשם להשתקם והאם סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסויים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה.

7. עסקין בעבירות שדרך המלך לגביהן היא הטלת קנס מנהלי. המדינה קבעה מדיניות לפיה הטלת קנס מהלי אינה מהווה הרתעה מספקת ולכן יש לנקוט כנגד מבצי העבירות בהליך פלילי ולא מנהלי. היעדרות לבקשה, תרוקן, הלכה למעשה, את כל המשמעות של האכיפה, שעה שאין בנסיבות שהוצגו כל סיבה ממשיית לאי הרשעה.

8. הנאשם הגיש תוספת בכתב לטיעוניו והטעים כי התסקיר יוכל לשפוך אור על נסיבותיו האישיות מאז האירוע הטרגי במשפחתו, בגינם עזב את העבודה לאחר 19 שנים, וכי קצין המבחן יוכל להתייחס למכלול הנסיבות, לרבות מצבה הבריאותי והנפשי של רעיית הנאשם לאחר האירוע, הפגיעה בפרנסת המבקש ומגמת השיקום בעת האחרונה.

דין והכרעה

9. לאחר ששקלתי את בקשת הנאשם, הגעתי לכלל מסקנה, כי בנסיבות העניין, דינה להתקבל, ואפרט.
10. האפשרות לבטל הרשעה נדונה בפסק דין מקיף על ידי בית הדין הארצי לפני ימים אחדים בלבד (ע"פ 57160-01-14 **מדינת ישראל נ' חדוות הורים בע"מ ואח'** ניתן ביום 08.11.14) (להלן - **"הלכת חדוות הורים"**).
11. בהלכה זו חזר בית הדין הארצי על קביעותיו בע"פ 6291-05-10 **א. כפיר אחזקות בע"מ - מדינת ישראל**, מיום 31.1.12; כן ראו את ע"פ 50155-08-10 **חברת השמירה בע"מ - מדינת ישראל**, מיום 6.11.12; ע"פ 31808-03-13 **מדינת ישראל - י.ג. פרץ בע"מ**, מיום 5.2.14.
12. נביא להלן את עיקרי הדברים כלשונם:

"הסמכות לבטל הרשעה מופעלת על ידי בתי המשפט במשורה, תוך שמירת נקודת המוצא כי אדם אשר הוכחה אשמתו בהליך פלילי - יש להרשיעו בדין. ההרשעה מהווה פועל יוצא מהפרת הנורמה הפלילית ומסייעת למיצוי ההליך הפלילי ותכליותיו. יישום נקודת המוצא מאפשר הליך אכיפת חוק תקין ושוויוני. בנוסף, הקפדה על עצם ההרשעה נדרשת לצורך העברת המסר ההרתעתי הרצוי..."

משכך, הסמכות להורות על ביטול הרשעה אמורה להיות מופעלת במקרים חריגים בלבד, בהם מתקיימות נסיבות יוצאות דופן המצדיקות זאת (ר"ע 432/85 רומנו נ. מדינת ישראל, מיום 21.8.85; להלן - עניין רומנו; ע"פ 2083/96 כתב נ. מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997); להלן - עניין כתב; ע"פ 9893/06 לאופר נ. מדינת ישראל, מיום 31.12.07; עניין קליין).

נסיבות יוצאות דופן כאמור עשויות להיות נסיבות בהן "אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה" (עניין רומנו; ע"פ 3301/06 ביטי נ. מדינת ישראל, מיום 31.10.06), היינו נסיבות בהן "עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה של הרשעה פלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין התועלת שתצמח לחברה ולאינטרס הציבורי מקיומה של הרשעה" (עניין קליין).



על פי ההלכה הפסוקה, קיימים שני תנאים מצטברים להימנעות מהרשעה - האחד, כי ההרשעה פוגעת פגיעה חמורה בשיקום הנאשם; השני, כי סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על הרשעה, מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים (עניין כתב). נדרש לפיכך איזון עדין, בין האינטרסים הציבוריים הרלוונטיים וביניהם הצורך בהרתעת הרבים, הוקעה חברתית ואכיפה שוויונית, לבין הנזק הצפוי לנאשם הספציפי כתוצאה מעצם ההרשעה"

(הלכת חדוות הורים, סעיף 27 לפסק הדין)

13. בית הדין הארצי אף עמד על השלכתו של תיקון 113 על האפשרות להימנע מהרשעה וציין, כי

"השיקול המרכזי המנחה את בית המשפט בהחלטה שלא להרשיע את הנאשם הוא יחס בלתי מידתי בין התועלת שבהרשעת הנאשם לבין הנזק שעתידי להיגרם לו כתוצאה מכך..."
(הלכת חדוות הורים, סעיף 28 לפסק הדין)

ומן הכלל אל הפרט

14. בהתחשב בכל האמור לעיל, ולאחר ששקלתי את נסיבותיו האישיות של הנאשם, מצאתי כי הונחה בפניי תשתית ראייתית לכאורית, המספיקה לעת הזו על מנת להורות על שליחתו לתסקיר מבחן, וזאת על מנת שתהיה בפניי תמונה של גורם מעריך אובייקטיבי הן ביחס נסיבות המשפחתיות והשפעתן הנטענת על הנאשם והן לעניין אפשרויות שיקומו.

15. מבלי לגרוע מן האמור לעיל, אציין, כי מקובלת עלי עמדת המדינה, אשר עולה בקנה אחד עם פסיקת בית הדין הארצי לעבודה, לפיה מדובר בעבירה כלכלית, שהעונש עליה צריך להיות כלכלי בהתאם, וכי לאור חומרתה היחסית של העסקה שלא כדין של עובדים זרים והמסר המרתיע שביקש המחוקק להעביר לציבור באמצעותו של חוק עובדים זרים, ובהיעדר נסיבות מיוחדות, יש להותיר את ההרשעה על כנה.

16. דא עקא, שמטיעוני הנאשם ובא כוחו, נחה דעתי, כי נסיבותיו המשפחתיות והאישיות של הנאשם, כפי שנטען בפניי, די בהן, לעת הזו, על מנת להפנותו לשירות המבחן.

17. למותר לציין, כי אין בהחלטתי זו כדי להוות אמירה כלשהי לגבי עצם ההחלטה האם להימנע מהרשעה, אם לאו. החלטה כאמור תתקבל רק לאחר קבלת תסקיר המבחן ולאחר שב"כ הצדדים יטענו בעניין, כמקובל.

סיכום של דבר

18. הבקשה מתקבלת.

19. אני מורה על שליחתו של הנאשם לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינו.

20. ב"כ הנאשם יפנה לשירות המבחן בצירוף החלטתי זו וכן עותק מכתב האישום עד ליום 02.11.15.

21. שירות המבחן יתבקש ליתן חוות דעתו בהקדם האפשרי.

עמוד 3



22. התיק יובא לעיוני למעקב ביום 15.12.15, או עם קבלת התסקיר, לפי המוקדם מבין השניים.

23. המזכירות תשלח החלטתי זו לב"כ הצדדים גם בפקס.

ניתנה היום, ט"ו חשוון תשע"ו, (28 אוקטובר 2015), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.